

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 19. oktober 2023
(OR. en)

14398/23

Interinstitutionel sag:
2023/0378(COD)

AGRILEG 244
AGRI 632
PHYTOSAN 105
CODEC 1931

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	18. oktober 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 661 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår flerårige undersøgelsesprogrammer, anmeldelser vedrørende forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere, midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav samt fastlæggelse af procedurer for indrømmelse heraf, midlertidige indførelseskrav for planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, fastlæggelse af procedurer for opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, indhold af plantesundhedscertifikater, anvendelsen af plantepas og for så vidt angår visse indberetningskrav til afgrænsede områder og undersøgelser af skadegørere

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 661 final.

Bilag: COM(2023) 661 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.10.2023
COM(2023) 661 final

2023/0378 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår flerårige undersøgelsesprogrammer, anmeldelser vedrørende forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere, midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav samt fastlæggelse af procedurer for indrømmelse heraf, midlertidige indførelseskrav for planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, fastlæggelse af procedurer for opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, indhold af plantesundhedscertifikater, anvendelsen af plantepas og for så vidt angår visse indberetningskrav til afgrænsede områder og undersøgelser af skadegørere

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Der har siden 1970'erne været lovgivning på EU-plan om beskyttelsesforanstaltninger mod skadegørere på planter eller planteprodukter. Denne lovgivning har været af væsentlig betydning for beskyttelsen af landbruget, landskabet og miljøet i Unionen. Den første evaluering og revision af Unionens plantesundhedspolitik fandt sted mellem 2008 og 2016 og førte til vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031¹ ("forordningen"), som ophævede og erstattede Rådets direktiv 2000/29/EF². Forordningen er i øjeblikket den grundlæggende retlige ramme for Unionens plantesundhedspolitik.

I henhold til forordningens artikel 50 og artikel 79, stk. 6, skal Kommissionen inden udgangen af 2021 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter om håndhævelsen og effektiviteten af foranstaltninger vedrørende indførelse og om operatørernes erfaringer med udvidelsen af plantepasordningen til at omfatte alle planter til plantning ("de forelagte rapporter i henhold til artikel 50 og artikel 79, stk. 6").

Kommissionen forelagde disse rapporter den 10. december 2021.

I rapporten om foranstaltninger vedrørende indførelse blev det konkluderet, at disse indførelsesforanstaltninger samt medtagelsen af plantesundhedskontrol i anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625³ har bidraget til at nå målene om at forbedre Unionens plantesundhedsbeskyttelse og øge den proaktive indsats mod skadegørere i overensstemmelse med reglerne i den internationale plantebeskyttelseskonvention gennem risikobaserede og gennemsigtige tilgange.

I rapporten om udvidelsen af plantepasordningen til at omfatte alle planter til plantning konkluderedes det, at denne udvidelse har bidraget til opnåelse af forordningens mål. Mere specifikt har udvidelsen bidraget til at øge effektiviteten af beskyttelsen mod karantæneskadegørere, forbedre beredskabet til identificering af nye planteskadegørere, som er problematiske på EU-plan, forbedre de relevante

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

² Rådets direktiv af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

interessenters forståelse af og bevidsthed om betydningen af plantesundhed og øge muligheden for at identificere skadegørere.

I rapporterne peges der på områder, som bør drøftes yderligere for at øge effektiviteten og den praktiske gennemførelse af reglerne vedrørende plantesundhed, men også vedrørende offentlig kontrol. Disse drøftelser fandt sted i 2022 med medlemsstaternes chefer for plantesundhedstjenesterne samt med Unionens plantesundhedsrelevante sammenslutninger. De førte til den konklusion, at der var behov for visse forbedringer af ordningen, hvilket kun var muligt ved at ændre forordningen. Disse forbedringer vedrører behovet for i) erklæringer på plantesundhedscertifikatet for regulerede ikkekarantæneskadegørere, ii) indberetning af tilfælde, hvor reglerne for regulerede ikkekarantæneskadegørere ikke overholdes via det elektroniske anmeldelsessystem (informations-styringssystemet for officiel kontrol — IMSOC), iii) procedureregler for indgivelse og behandling af tredjelands anmodninger om midlertidige undtagelser fra importforbud, iv) procedurer for identificering og opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, og v) rationalisering af forpligtelsen til at anbringe et plantepas på visse planter.

Der blev konstateret yderligere forbedringer gennem elementer på grundlag af de erfaringer Kommissionen har gjort i de første fem år, hvor forordningen har fundet anvendelse, med hensyn til i) foranstaltninger mod skadegørere, der kan betegnes som karantæneskadegørere, men som endnu ikke er blevet vurderet fuldt ud, ii) behovet for selvstændige retsakter med henblik på vedtagelse af midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav, iii) behovet for at fastsætte midlertidige krav til indførelse af planter, planteprodukter eller andre objekter på Unionens område, der er blevet fjernet fra listen over planter, som udgør en høj risiko, men for hvilke plantesundhedsrisikoen ikke er blevet vurderet fuldt ud, iv) fastsættelse af krav til tredjelandsækvivalens og v) alternative officielle attesteringer.

Endelig blev visse indberetningselementer identificeret som værende omfattet af Kommissionens forpligtelse til at rationalisere medlemsstaternes og de professionelle operatørers indberetningsforpligtelser på grundlag af sin meddelelse "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"⁴.

Rationalisering af indberetningsforpligtelserne

Med hensyn til rationaliseringen af indberetningsforpligtelserne har Kommissionen taget et horisontalt initiativ. I sin meddelelse "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030" understregede den betydningen af en lovramme, der sikrer, at målene nås med færrest mulige omkostninger. Den har derfor forpligtet sig til at sætte skub i bestræbelserne på at rationalisere og forenkle indberetningskravene med det formål at reducere disse byrder med 25 % uden at undergrave de dermed forbundne politiske målsætninger.

Dens overordnede mål er sammenfattet som følger:

- a) at forbedre retssikkerheden og klarheden for kompetente myndigheder og professionelle operatører, både i Unionen og i tredjelande
- b) at øge gennemsigtigheden, fleksibiliteten og sammenhængen i Unionens forskriftsprocedurer

⁴

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030" (COM(2023) 168).

- c) gennem digitalisering at bidrage til rationaliseringen af indberetningsforpligtelserne og de administrative opgaver, der er forbundet hermed.

Indberetningskravene spiller en nøglerolle med hensyn til at sikre både en korrekt håndhævelse og passende overvågning af lovgivningen. De omkostninger, der er forbundet hermed, opvejes i vid udstrækning af de fordele, disse krav medfører, navnlig med hensyn til at overvåge vigtige politiske foranstaltninger og sikre, at de overholdes. Indberetningskravene kan imidlertid også pålægge interessenterne en uforholdsmæssig stor byrde, navnlig SMV'er og mikrovirksomheder. Kumuleringen af sådanne krav over tid kan føre til overflødige, overlappende eller forældede forpligtelser, ineffektiv indberetningshyppighed, ineffektive frister eller utilstrækkelige indsamlingsmetoder.

Forslaget sigter således også mod at rationalisere indberetningsforpligtelserne ved hjælp af en kombination af foranstaltninger:

- fjernelse af rapporter, der ikke længere er nødvendige
- digitalisering af fremsendelse af oplysninger
- reduktion af indberetningskravenes hyppighed

Indberetningskravene vedrører offentlige myndigheder og i visse tilfælde indirekte professionelle operatører. Ifølge de foreslåede ændringer fjernes visse indberetningsforpligtelser, mens andre digitaliseres eller kræves med nedsat hyppighed.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Med forslaget indføres ændringer, der vedrører gennemførelsen af bestemmelser, der udgør Unionens plantesundhedspolitik. Selve Unionens plantesundhedspolitik ændres ikke. De foreslåede ændringer er derfor i høj grad i overensstemmelse med Unionens eksisterende plantesundhedspolitik og har til formål at bidrage til at forbedre dens anvendelse.

Forslagene vedrørende indberetningsforpligtelser indgår i en første pakke af initiativer fra Kommissionen om rationalisering af indberetningskrav. Dette er et skridt i en løbende proces, hvor der ses nærmere på de gældende indberetningskrav for at vurdere, om de fortsat er relevante, og for at gøre dem mere effektive.

Forslaget vil kun have en positiv indvirkning på opfyldelsen af målene på politikområdet, da det vil øge gennemsigtigheden og mindske den administrative byrde for de kompetente myndigheder, de professionelle operatører og Kommissionen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Sammenhængen mellem forordningen og Unionens politik på andre områder vedrørende landbrug og miljø, såsom biodiversitet og klimaændringer, sikres gennem dens eksisterende bestemmelser og gennemførelsen heraf. Eftersom de foreslåede tekniske ændringer ikke ændrer den politiske retning for forordningen, forbliver sammenhængen med denne politik uændret.

Kommissionen sikrer, at dens lovgivning er egnet til formålet og er målrettet interessenternes behov. Den minimerer de administrative byrder, samtidig med at målene i programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) opnås. De foreslåede ændringer vedrørende rationaliseringen af indberetningsforpligtelserne

ved at mindske kompleksiteten af indberetningsbyrden som følge af Unionens retlige ramme.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Med forslaget ændres den tekniske gennemførelse af de regler, der er nødvendige for at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik inden for produktion og handel med planter, planteprodukter og andre objekter i Unionen.

I den forbindelse er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som udgør retsgrundlaget for vedtagelse af de bestemmelser, der er nødvendige for at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik, valgt.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til artikel 4, stk. 2, litra d), i TEUF er der delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne på landbrugs- og fiskeriområdet, undtagen bevaring af havets biologiske ressourcer.

Siden vedtagelsen af direktiv 2000/29/EF og også i henhold til forordningen er alle plantesundhedsområder i meget vid udstrækning blevet reguleret på EU-plan. Disse regler har vist sig at være en vigtig bidragsyder til beskyttelsen af Unionens område mod skadegørere og sygdomme. Tilsvarende kan formålene med de foreslåede ændringer bedre opnås ved udelukkende at regulere de pågældende spørgsmål på EU-plan.

Med hensyn til indberetningsforpligtelserne er de pågældende krav allerede fastsat i EU-retten. På samme måde bør rationaliseringen af dem ske på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger er begrænset til foranstaltninger, der skal træffes på EU-plan for at være effektive og virkningsfulde. For at opnå effektivitet og virkning af disse foranstaltninger anses en ændring af forordningen for at være mest hensigtsmæssig i betragtning af, at et centralt element i forslaget er at styrke gennemførelsen af harmoniserede foranstaltninger for medlemsstaterne. De ensartede krav gennem forordningen er den eneste måde, hvorpå der kan sikres et højt kvalitetsniveau for dem, der anvender forordningen, det indre markeds funktion og lige vilkår for aktørerne samt bæredygtig landbrugs- og fødevareproduktion.

Rationaliseringen af indberetningskravene forenkler den retlige ramme ved at indføre minimumsændringer af eksisterende krav, som ikke påvirker substansen i det bredere politiske mål. Forslaget er derfor begrænset til de ændringer, der er nødvendige for at sikre effektiv indberetning uden at ændre nogen af de væsentlige elementer i den pågældende lovgivning.

- **Valg af retsakt**

Forslaget har form af en forordning udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet. Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige, fordi forslaget ændrer de grundlæggende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning, som Kommissionen ikke har beføjelse til at opnå gennem gennemførelsesretsakter.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

De forelagte rapporter i henhold til forordningens artikel 50 og artikel 79, stk. 6, blev understøttet af en høring af interessenter, der om nødvendigt omfattede indsamling af de tilgængelige data om indførelse.

Med hensyn til indberetningsforpligtelserne er en efterfølgende evaluering eller kvalitetskontrol ikke relevant.

- **Høringer af interessenter**

Med henblik på udarbejdelsen af de rapporter, som blev forelagt i overensstemmelse med artikel 50 og artikel 79 i forordningen, blev der gennemført en omfattende høring af alle relevante interessenter. I første omgang blev ekspertgruppen om plantesundhed, der består af medlemsstaternes kompetente myndigheder for plantesundhed og for certificering af formeringsmateriale vedrørende planter og skove, Europa-Parlamentet og de relevante faglige sammenslutninger på EU-plan opfordret til at deltage i udarbejdelsen af spørgeskemaer, som er egnet til formålet. Der blev udarbejdet i alt fem detaljerede spørgeskemaer vedrørende importprocedurer, importforbud, plantesundheds-certifikater for indførelse, offentlig kontrol og plantepas, der i alt omfattede 234 spørgsmål og dækkede de vigtigste ændringer, der blev indført med forordningen.

Unionens kompetente myndigheder og de faglige sammenslutninger på EU-plan blev opfordret til at deltage i høringsprocessen ved en særlig indbydelse, mens de nationale sammenslutninger og individuelle EU-operatører blev underrettet af disse kompetente myndigheder og faglige sammenslutninger på EU-plan om muligheden for at deltage i høringen via et link med fri adgang. På grund af ændringernes meget tekniske karakter blev der kun stillet meget få spørgsmål til offentligheden, som blev kontaktet via de sociale medier.

Der indkom i alt 563 svar, hvoraf en detaljeret analyse blev fremlagt i de fem tekniske rapporter⁵ fra Kommissionens GD SANTE og Det Fælles Forskningscenter (JRC).

Med hensyn til bestemmelser vedrørende indførelse var medlemsstaternes synspunkter positive med hensyn til bestemmelser og forslag, der skabte klarhed i forhold til plantesundhedskontrol og yderligere øget beskyttelse af Unionen mod skadegørere. Sammenslutninger på EU-plan og medlemsstatsniveau mente, at visse bestemmelser, såsom de midlertidige forbud for planter, der udgør en høj risiko, havde forårsaget vanskeligheder inden for den allerede påbegyndte handel, og anmodede derfor om mere juridisk klarhed og gennemsigtighed. Sammenslutningerne anmodede også om mere juridisk klarhed og gennemsigtighed med hensyn til andre procedurer, der kan bidrage positivt til handel, såsom undtagelser fra permanente forbud. Dette behandles i det foreliggende forslag. Med hensyn til plantepas mente interessenterne, at det at anbringe et plantepas på hver enkelt handelsenhed udgør en yderligere administrativ byrde og dermed forbundne omkostninger, der opvejer deres yderligere forventede fordele. Dette behandles også i dette forslag.

⁵

[Reports-2021 \(europa.eu\)](#).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ud over de foreslåede ændringer, der følger af de rapporter, der er forelagt i henhold til forordningens artikel 50 og artikel 79, stk. 6, indeholder forslaget ændringer, der udspringer fra de erfaringer Kommissionen har gjort i de første fem år, hvor forordningen har fundet anvendelse. Selv om der ikke blev gennemført nogen høring af interessenter i forbindelse med disse forslag, henviser de specifikke foreslåede ændringer til procedurer, der blev anset for problematiske i forbindelse med deres gennemførelse, og de har til formål at skabe juridisk klarhed og sikkerhed for de kompetente myndigheder, operatørerne og tredjelandene.

Med hensyn til indberetningsforpligtelserne er disse forslag blevet identificeret efter en proces med intern kontrol af eksisterende indberetningsforpligtelser og på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af den dertil knyttede lovgivning. Da dette er et skridt i processen med løbende vurdering af de indberetningskrav, der følger af EU-lovgivningen, vil kontrollen med sådanne byrder og deres indvirkning på interessenterne fortsætte.

- **Konsekvensanalyse**

Ifølge den analyse, som Kommissionen har foretaget, har de foreslåede ændringer ingen væsentlige økonomiske, miljømæssige eller sociale konsekvenser. Kommissionen besluttede derfor ikke at foretage en konsekvensanalyse af de målrettede tekniske ændringer, der indgår i forslaget.

Forslaget følger delvist af resultatet af de rapporter, som Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 50 og 79 i forordning 2016/2031. Det er også baseret på erfaringerne, der er gjort med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031. Med henblik på udarbejdelsen af rapporten blev der gennemført en omfattende høring af alle relevante interessenter. Efter forelæggelsen af disse rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet den 10. december 2021 blev der identificeret områder, som fortjente yderligere drøftelser. Der fandt derfor drøftelser sted i 2022 med cheferne for plantesundhedstjenesterne og Unionens sammenslutninger vedrørende plantesundhed og planteformeringsmateriale og forstligt formeringsmateriale, hvilket førte til den konklusion, at der var behov for visse forbedringer, og at de kun var mulige ved at ændre forordningen. Med hensyn til indberetningsforpligtelserne vedrører de foreslåede ændringer begrænsede og målrettede ændringer af lovgivningen med henblik på rationalisering af indberetningskravene. De er baseret på erfaringerne med gennemførelsen af den respektive lovgivning. Disse ændringer har ikke nogen væsentlig indvirkning på politikken, men sikrer alene en mere effektiv gennemførelse. Da ændringerne er målrettede, og der ikke foreligger relevante politiske valgmuligheder, er det ikke nødvendigt med en konsekvensanalyse.

Samlet set forventes de potentielle konsekvenser af de foreslåede ændringer at være minimale og positive for både de kompetente myndigheder og de professionelle operatører. De vil lette den administrative byrde, øge den juridiske klarhed og lette handelen med de pågældende varer.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Med forslaget indføres målrettede bestemmelser, der forbedrer et allerede fungerende system gennem en enklere, klarere og mindre byrdefuld reguleringsordning for EU-operatører og de kompetente myndigheder og gennem øget gennemsigtighed for tredjelande.

Med hensyn til indberetningsforpligtelserne har dette forslag til formål at forenkle lovgivningen og mindske byrderne for interessenter, navnlig de administrative myndigheder. Det har til formål at minimere overholdelsesomkostningerne ved at lette den administrative byrde og de nationale myndigheders arbejdsbyrde ved at fjerne visse indberetningsforpligtelser. For så vidt angår fjernelsen af forpligtelsen til årlig underretning om placeringen af de afgrænsede områder kan disse oplysninger findes i Kommissionens informationssystem (EUROPHYT) om indberetning af udbrud.

Forslaget har også til formål at rationalisere indberetningsforpligtelsen vedrørende de flerårige undersøgelsesprogrammer ved at forlænge den nuværende hyppighed af gennemførelsen af disse undersøgelser fra fem-syv år til ti år. Dette vil give de nationale myndigheder yderligere tid til at gennemføre de pågældende undersøgelser. Endelig har forslaget til formål at digitalisere visse indberetningsforpligtelser under hensyntagen til de informationssystemer, der er udviklet og i øjeblikket finder anvendelse i forbindelse med forordning (EU) 2017/625, samt et IT-system til plantesundhedsundersøgelser. En sådan digitalisering vil gøre anvendelsen af de respektive indberetningsbestemmelser mere egnet til det digitale miljø.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede ændringer påvirker ikke de grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Der er ingen budgetmæssige virkninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og indberetning**

Indberetningsforanstaltningerne rationaliseres. Der foretages ingen ændringer vedrørende gennemførelsesplaner og overvågningsforpligtelser. Der vil blive indrømmet tredjelande en overgangsperiode på 6 måneder for så vidt angår forpligtelsen til på plantesundhedscertifikatet i rubrikken "tillægserklæring" at angive, hvilke foranstaltninger de har truffet vedrørende reglerne for regulerede ikkekarantæneskadegørere.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

*i) **Præcisering af foranstaltningerne mod skadegørere, der foreløbig kan betegnes som karantæneskadegørere, men som endnu ikke er blevet vurderet fuldt ud.***

Ved forordningens artikel 30 tillægges Kommissionen beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at vedtage midlertidige foranstaltninger vedrørende risikoen i forbindelse med skadegørere, der endnu ikke er fuldt ud vurderet og endnu ikke reguleret som EU-karantæneskadegørere. Den giver mulighed for at behandle disse som skadegørere, der er opført på listen over EU-karantæneskadegørere. Det fremgår ikke klart af denne bestemmelse, om disse

foranstaltninger også omfatter særlige indførelseskrav for planter og andre varer.

For at skabe større klarhed ændres med forslaget derfor forordningens artikel 30, stk. 1, for at præcisere, at de midlertidige foranstaltninger, der skal vedtages, kan omfatte både intern flytning af planter og andre varer inden for Unionen og indførelse heraf i Unionen.

ii) *Ændring af kravene vedrørende erklæringer på plantesundhedscertifikatet for regulerede ikkekarantæneskadegørere*

- I henhold til artikel 71, stk. 1, i forordningen skal tredjelandet bekræfte, at der ikke er nogen EU-karantæneskadegørere, og at der ikke er nogen (eller at der sker overholdelse af de relevante toleranceniveauer for) regulerede ikkekarantæneskadegørere, hvad angår de respektive planter og varer. Dette sker ved hjælp af en standarderklæring på plantesundhedscertifikatet om, at sendingen opfylder reglerne for indførelse af karantæneskadegørere samt for regulerede ikkekarantæneskadegørere.
- I overensstemmelse med den internationale standard for plantesundhedsforanstaltninger nr. 12 kræves det i forordningens artikel 71, stk. 2, hvis flere muligheder tillades i henhold til de gældende særlige indførelseskrav, at tredjelandet på plantesundhedscertifikatet angiver, hvilken mulighed der er anvendt for at sikre, at det er frit for karantæneskadegørere. Denne bestemmelse finder dog kun anvendelse på karantæneskadegørere og ikke regulerede ikkekarantæneskadegørere.

Med forslaget ændres derfor forordningens artikel 71, stk. 2, således at tredjelandene på plantesundhedscertifikatet kan angive, hvordan det er sikret, at reglerne for regulerede ikkekarantæneskadegørere overholdes, hvis EU-lovgivningen tillader flere forskellige muligheder. Denne ændring vil også være i overensstemmelse med den relevante internationale standard.

iii) *Indberetning af manglende overholdelse af reglerne for regulerede ikkekarantæneskadegørere i det elektroniske anmeldelsessystem (informationsstyringssystemet for officiel kontrol — IMSOC).*

I henhold til forordningen er der en forpligtelse til at indberette manglende overholdelse af reglerne om EU-karantæneskadegørere (f.eks. forekomst af EU-karantæneskadegørere på importerede planter) i IMSOC. Denne forpligtelse findes ikke i forordningen for så vidt angår reglerne om regulerede ikkekarantæneskadegørere.

Fraværet af dette krav til regulerede ikkekarantæneskadegørere har ført til ikkeharmoniserede og ikkedigitaliserede tilgange blandt medlemsstaterne med hensyn til metoderne for indberetning til Unionen og tredjelandet om manglende overholdelse af reglerne om regulerede ikkekarantæne-skadegørere.

Med forslaget ændres derfor forordningens artikel 37 og 104 for at sikre, at manglende overholdelse af reglerne om regulerede ikkekarantæneskadegørere og opfølgende foranstaltninger gennemføres på en ensartet måde i Unionen. Dette vil også sikre sammenhæng med de respektive regler vedrørende karantæneskadegørere og samlet set øge EU's plantesundhedsbeskyttelsesniveau.

iv) *Indførelse af en beføjelse for Kommissionen til at vedtage en retsakt med selvstændige retsakter, midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav og midlertidige særlige indførelseskrav for varer, der er fjernet fra listen over planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko, men for hvilke skadegørerrisikoen ikke er blevet vurderet fuldt ud.*

I artikel 40 i forordningen om forbud mod indførelse af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande fastsættes det, at Kommissionen er forpligtet til at udarbejde en fælles liste, der omfatter disse forbud. Disse forbud vedrører en eller flere specifikke karantæneskadegørere, de har ingen udløbsdato, og de gælder normalt for alle eller mange tredjelande.

I henhold til SPS-bestemmelserne bør et tredjeland dog have mulighed for at anmode om en undtagelse fra disse importforbud, hvis det mener, at det har indført et system, der kan garantere det plantesundhedsmæssige beskyttelsesniveau, som Unionen kræver. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at indrømme midlertidige undtagelser fra de relevante forbud.

I lighed med undtagelser fra importforbuddene er der tilfælde, hvor det er nødvendigt at indrømme midlertidige undtagelser fra de særlige og ækvivalente krav, der er beskrevet i listen i artikel 41, stk. 2. Et tredjeland kan f.eks. anmode Unionen om at acceptere alternative foranstaltninger, som det anser for effektive med henblik på at reducere risikoen for indførsel af planter, planteprodukter eller andre objekter med skadegørere i Unionen til et acceptabelt niveau. Med forslaget indføres muligheden for at vedtage en undtagelse fra de særlige krav i artikel 41, stk. 2, på grundlag af en foreløbig vurdering.

Sådanne midlertidige undtagelser vedrører normalt ét tredjeland eller en del heraf. De bør kun indrømmes, hvis meget detaljerede særlige indførelseskrav er opfyldt. Disse krav kan omfatte alle trin fra produktion til eksport til Unionen såsom produktionsmetoder, behandlinger og andre metoder til at mindske risikoen ved de relevante skadegørere samt visuelle undersøgelser, prøveudtagning, testning og andre plantesundhedsforanstaltninger med henblik på at opnå det beskyttelsesniveau, som Unionen kræver. Disse undtagelser bør fastsættes i selvstændige retsakter i en midlertidig periode for at give mulighed for en fuldstændig vurdering af foranstaltningernes effektivitet og for en fleksibel ændring af betingelserne eller selve undtagelsen, hvis det er nødvendigt. Når de midlertidige foranstaltninger er blevet vedtaget og revideret, og der foreligger en fuldstændig vurdering, kan undtagelsens midlertidige status opgives. For så vidt angår varer, der er omfattet af undtagelser fra importforbuddene, vil den respektive vare fra det berørte tredjeland på det tidspunkt som følge heraf blive opført på listen over særlige indførelseskrav, der er vedtaget i henhold til forordningens artikel 41, stk. 2. Hvis det i anvendelsesperioden for en midlertidig undtagelse bliver klart, at risikoen ikke er reduceret til et acceptabelt niveau, vil denne undtagelse straks blive ophævet, og den respektive vare fra det berørte tredjeland vil blive flyttet til listen over forbudte varer i henhold til forordningens artikel 40.

Ud over undtagelserne fra importforbud og særlige indførelseskrav har erfaringerne med fjernelse af varer fra planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko, vist, at der er tilfælde, hvor den samlede

risiko ved varen er blevet vurderet, men visse identificerede skadegørere ikke er blevet vurderet. Der er derfor behov for at vedtage midlertidige særlige indførelseskrav for at gøre det muligt at vurdere disse skadegørerrisici fuldt ud. Når denne risiko er fuldt ud adresseret, vil den respektive vare fra det berørte tredjeland blive opført på listen, der vedtages i henhold til forordningens artikel 41, stk. 2, eller blive tildelt ækvivalens.

For at skabe større klarhed og gennemsigtighed i processen med at indrømme midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav og for processen med at indføre særlige indførelseskrav og midlertidige særlige indførelseskrav for varer, der er blevet fjernet fra listen over planter, der udgør en høj risiko, samt for planteprodukter og andre objekter, for hvilke skadegørerrisikoen ikke er blevet vurderet fuldt ud, indføres med forslaget en ny artikel 42a i forordningen, der giver Kommissionen en særskilt beføjelse til at vedtage selvstændige gennemførelsesretsakter, der omhandler disse midlertidige undtagelser fra de fastsatte forbud eller særlige indførelseskrav.

v) ***Indførelse af en beføjelse for Kommissionen til at vedtage en retsakt med henblik på procedureregler for indgivelse og behandling af tredjelandes anmodninger om midlertidige undtagelser fra importforbud eller fra indførelseskrav.***

Ved forordningens artikel 40 indføres regler om forbud mod indførelse af bestemte planter af en vis oprindelse, mens der ved artikel 41 indføres regler vedrørende krav til indførelse og flytning af bestemte planter af en vis oprindelse. Som forklaret i forbindelse med den tidligere foreslåede ændring indrømmer Kommissionen efter anmodning fra et tredjeland i visse tilfælde tredjelands midlertidige undtagelser fra disse forbud med henblik på at tillade indførelse af nogle af deres planter eller andre varer, eller fra kravene til indførelse og flytning med henblik på at tillade indførelse og videre flytning til Unionen [af nogle af deres planter eller andre varer].

Der findes imidlertid ingen standardiserede procedurer for vurdering af disse tredjelandes anmodninger. Når der modtages en anmodning om en sådan midlertidig undtagelse fra et tredjeland, er proceduren for indrømmelse af undtagelsen i øjeblikket baseret på en ad hoc-anmodning om oplysninger og en ad hoc-beslutning om, hvorvidt Den Europæiske Fødevarer-sikkerheds-autoritet (EFSA) skal inddrages i denne vurdering. Der vil med en standardiseret procedure blive fastsat regler for beslutningsprocessen og dermed for den nuværende mangel på gennemsigtighed.

I forslaget indføres der derfor ved forordningens nye artikel 42a en beføjelse til Kommissionen til at vedtage regler om en standardiseret procedure for indgivelse og behandling af en anmodning om indrømmelse af midlertidige undtagelser fra importforbud eller indførelseskrav. Disse regler kan f.eks. omfatte instrukser om indgivelse af de respektive dossierer og elementer til brug ved vurderingen.

vi) ***Indførelse af en beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt med henblik på at vedtage procedurer for identifikation og opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko.***

I henhold til forordningens artikel 42 bør den midlertidige listeopførelse af højrisikoplanter baseres på en foreløbig vurdering. Der redegøres imidlertid

ikke nærmere for, hvordan denne vurdering skal foretages. Hidtil har der kun været én liste over flere plantearter, der udgør en høj risiko, ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019⁶. Medlemsstaternes eksperter deltog i udarbejdelsen af listen over planter, der udgør en høj risiko ved at fremlægge forslag, som blev grundigt vurderet, og i nævnte vurdering tages der hensyn til videnskabeligt og teknisk materiale.

Flere aktører har imidlertid fundet, at proceduren ikke er tilstrækkelig gennemsigtig, navnlig i betragtning af at denne proces førte til et midlertidigt forbud mod en allerede eksisterende handel.

Derfor, og af hensyn til gennemsigtigheden, bør denne procedure og de elementer, der er nødvendige for vurderingen, beskrives. I den forbindelse ændres med forslaget forordningens artikel 42 ved at indføre en beføjelse, der giver Kommissionen mulighed for at vedtage en delegeret retsakt, som beskriver proceduren for identifikation og opstilling af en liste over disse højrisikoplanter og de specifikke elementer, der er nødvendige for at foretage vurderingen.

- vii) *Præcisering af retsgrundlaget for fastsættelse af tredjelandes ækvivalente krav, således at der ikke blot henvises til krav vedrørende intern flytning, men også til eksisterende indførelseskrav i overensstemmelse med den relevante internationale standard.***

I henhold til forordningens artikel 44 tillægges Kommissionen beføjelser til at fastsætte ækvivalente krav til tredjelandes systemer ved hjælp af gennemførelsesretsakter, når sådanne lande sikrer et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til flytning af planter og andre varer inden for Unionens område. I sådanne tilfælde vurderes det pågældende tredjelandes plantesundhedssystem af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA), efterfulgt af en EU-afgørelse om, hvorvidt de respektive krav skal betragtes som værende ækvivalente.

Muligheden for kun at fastsætte ækvivalente krav til tredjelandes systemer, når der er krav til intern flytning af planter, planteprodukter eller andre objekter, er begrænset, fordi det ikke omfatter de tilfælde, hvor der ikke findes sådanne krav til flytning inden for Unionen, da den respektive skadegørers forekomst på Unionens område ikke er kendt, men der gælder særlige indførelseskrav. Derfor, og i henhold til den foreslåede ændring, vil det berørte tredjeland være forpligtet til at sikre et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der både er ækvivalent med kravene til intern flytning af de respektive planter og varer samt med de særlige indførelseskrav til de samme planter og andre varer fra andre tredjelande, hvis der er indført sådanne særlige indførelseskrav.

Forslaget ændrer derfor forordningens artikel 44, stk. 1, med det formål at udvide anvendelsesområdet for sådanne krav.

⁶ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) af 18. december 2018 om oprettelse af en midlertidig liste over højrisikoplanter, -planteprodukter eller andre -objekter, jf. artikel 42 i forordning (EU) 2016/2031, og en liste over planter, for hvilke der ikke kræves plantesundhedscertifikater ved indførelse på Unionens område, jf. artikel 73 i nævnte forordning (EUT L 323 af 19.12.2018, s. 10).

viii) *Indførelse af en beføjelse for Kommissionen til at vedtage en retsakt med henblik på rationalisering af forpligtelsen til at anbringe et plantepas på visse planter.*

I forordningens artikel 88 fastsættes en forpligtelse til at anbringe plantepasset på alle de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter, uden mulighed for undtagelser. I visse tilfælde, såsom i forbindelse med trækævlere eller beklædningsgræs (græstørv), er overholdelse af denne forpligtelse imidlertid uigennemførlig eller umulig på grund af arten af visse varer eller deres handelstempo mellem professionelle operatører.

Med forslaget ændres derfor forordningens artikel 88 ved at give Kommissionen beføjelse til at opstille en liste over specifikke varer, der skal undtages fra forpligtelsen til at anbringe et plantepas på dem, og til at fastsætte de nærmere bestemmelser for anvendelsen af en sådan undtagelse.

ix) *Tilpasning af muligheden for at acceptere alternative officielle attesteringer udstedt af tredjelande med hensyn til den internationale situation.*

I henhold til forordningens artikel 99 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter de elementer, der skal indgå i officielle attesteringer udstedt af tredjelande for specifikke indførte planter, planteprodukter og andre objekter, bortset fra emballeringsmateriale af træ, som kræves i henhold til de gældende internationale standarder. Der findes dog indtil videre ingen internationale standarder for sådanne attesteringer. Dette skyldes, at sådanne officielle attesteringer normalt henviser til meget specifikke typer varer og oprindelseslande, mens de internationale standarder normalt er af mere generel karakter. Denne begrænsede mulighed for kun at acceptere officielle attesteringer, når de er udarbejdet i overensstemmelse med relevante internationale standarder, påvirker også Kommissionens gennemførelsesafgørelser, der har været gældende i mange år.

Med forslaget ændres derfor forordningens artikel 99 med det formål at udvide kravet vedrørende "de gældende internationale standarder" ved at medtage andre kriterier som alternativ til, at der findes internationale standarder og for at give Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter elementerne i disse attesteringer, uden at der er behov for at vedtage internationale standarder.

x) *Rationalisering af indberetningsforpligtelserne*

Med forslaget ændres de relevante artikler i forordningen vedrørende følgende indberetningsforpligtelser:

- a) fjernelse af forpligtelsen til årlig underretning om antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår (artikel 18)
- b) rationalisering af indberetningen ved at reducere hyppigheden og forlænge varigheden af de flerårige undersøgelsesprogrammer (dvs. den periode, hvori medlemsstaterne skal undersøge alle karantæne-skadegørere) fra fem-syv år til ti år (artikel 23)
- c) digitalisering af følgende indberetningsforanstaltninger:
 - i) ad hoc-indberetning af afgrænsede områder (artikel 18)

- ii) årlig indberetning af undersøgelsesresultater om karantæne-skadegørere (artikel 22)
- iii) indberetning af de flerårige undersøgelsesprogrammer (artikel 23)
- iv) årlig indberetning af undersøgelsesresultater om prioriterede skadegørere (artikel 24)
- v) årlig indberetning af undersøgelsesresultater om beskyttet zone-karantæneskadegørere (artikel 34).

Dette initiativ omfatter også oprettelse af et elektronisk system for indgivelse af rapporter (artikel 103).

xi) Relevante ændringer i andre EU-retsakter og afsluttende bestemmelser

Ikke relevant.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår flerårige undersøgelsesprogrammer, anmeldelser vedrørende forekomst af regulerede ikkekarantæneskadegørere, midlertidige undtagelser fra importforbud og særlige indførelseskrav samt fastlæggelse af procedurer for indrømmelse heraf, midlertidige indførelseskrav for planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, fastlæggelse af procedurer for opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, indhold af plantesundhedscertifikater, anvendelsen af plantepas og for så vidt angår visse indberetningskrav til afgrænsede områder og undersøgelser af skadegørere

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indberetningskravene spiller en nøglerolle med hensyn til at sikre både en grundig overvågning og en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Det er imidlertid vigtigt at strømline disse krav for at sikre, at de opfylder det formål, de var beregnet til, og for at begrænse den administrative byrde.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031² fastsætter regler om beskyttelsesforanstaltninger mod skadegørere på planter. Disse regler omfatter klassificering og opstilling af en liste over regulerede skadegørere, krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af visse planter, planteprodukter og andre objekter, undersøgelser, anmeldelser af udbrud, foranstaltninger til udryddelse af skadegørere, hvis de forekommer på Unionens område, og certificering.
- (3) Desuden indeholder forordning (EU) 2016/2031 en række indberetningskrav vedrørende etablering af afgrænsede områder og undersøgelser vedrørende EU-karantæneskadegørere, prioriterede skadegørere samt beskyttet zone-karantæne-

¹

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF (EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4).

skadegørere, som bør forenkles i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030"³.

- (4) I overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 skal medlemsstaterne senest den 30. april hvert år underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår.
- (5) Som erfaringen har vist i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031, er det med henblik på koordinering af plantesundhedspolitikken på EU-plan mere effektivt at anmelde de afgrænsede områder umiddelbart efter deres etablering. En medlemsstats øjeblikkelige anmeldelse af afgrænsede områder til de øvrige medlemsstater, Kommissionen og de professionelle operatører bidrager til at få kendskab til forekomsten og spredningen af den pågældende skadegører og til at træffe afgørelse om de næste foranstaltninger, der skal træffes. Derfor bør medlemsstaterne ved artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 pålægges en forpligtelse til at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de afgrænsede områder umiddelbart efter etableringen heraf, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet. En sådan forpligtelse medfører ikke nogen ny administrativ byrde, fordi øjeblikkelig anmeldelse af afgrænsede områder er en forpligtelse, der allerede er fastsat i punkt 7.1 i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715⁴, og som i øjeblikket praktiseres af samtlige medlemsstater. Fastsættelse af denne forpligtelse i artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 vil yderligere øge klarheden om de gældende regler vedrørende afgrænsede områder, mens den respektive forpligtelse i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715 bør udgå for at undgå overlapninger mellem de respektive bestemmelser.
- (6) Desuden, og som erfaringerne fra anvendelsen af artikel 18, stk. 6, i forordning (EU) 2016/2031 har vist, medfører medlemsstaternes forpligtelse til senest den 30. april hvert år at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om antallet og placeringen af de etablerede afgrænsede områder, de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet i det foregående kalenderår, kun administrative byrder, og ingen praktisk værdi for forpligtelsen til øjeblikkelig anmeldelse af afgrænsede områder. Den bør derfor udgå af nævnte artikel.
- (7) I henhold til artikel 22, stk. 3, artikel 24, stk. 2, og artikel 34, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 skal medlemsstaterne senest den 30. april hvert år aflægge rapport til Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af de undersøgelser, der blev gennemført i det foregående kalenderår, vedrørende forekomst af visse skadegørere på Unionens område. Der er tale om henholdsvis EU-karantæneskadegørere, skadegørere, der er omfattet af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 29 og 30 i forordning (EU) 2016/2031, prioriterede skadegørere og beskyttet zone-karantæneskadegørere. Desuden, og i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031, skal medlemsstaterne efter anmodning

³ COM(2023) 168.

⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1715 af 30. september 2019 om regler for driften af informationsstyringssystemet vedrørende offentlig kontrol og dets systemkomponenter (IMSOC-forordningen) (EUT L 261 af 14.10.2019, s. 37).

underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om deres flerårige undersøgelsesprogrammer, når de er udarbejdet.

- (8) I henhold til artikel 23, stk. 1, tredje afsnit, skal de flerårige undersøgelsesprogrammer fastlægges for en periode på fem til syv år. Som erfaringerne har vist siden den dato, hvorfra forordning (EU) 2016/2031 finder anvendelse, har medlemsstaterne brug for mere tid til behørigt at udforme og udvikle disse programmer. Derfor og også for at lette den administrative byrde for de kompetente myndigheder bør denne periode forlænges til ti år. Af hensyn til den juridiske klarhed bør det præciseres, at disse programmer skal udarbejdes igen for på hinanden følgende perioder på ti år derefter, og den første periode udløber den 14. december 2029, dvs. ti år efter den dato, hvorfra forordning (EU) 2016/2031 finder anvendelse.
- (9) Hvis Kommissionen, jf. artikel 30, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) 2016/2031, konkluderer, at kriterierne for skadegørere, der ikke er opstillet på listen over EU-karantæneskadegørere, jf. afsnit 3, underafsnit 2, i bilag I, i nævnte forordning, ikke er opfyldt, skal den straks, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, træffe foranstaltninger for en begrænset periode for så vidt angår de risici, som den pågældende skadegører udgør.
- (10) I forbindelse med gennemførelsen af denne bestemmelse gav visse medlemsstater udtryk for tvivl med hensyn til det præcise omfang af udtrykket "foranstaltninger", og navnlig hvorvidt det omfatter foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med indførelse eller intern flytning af varer, med henblik på at forhindre indtrængen og spredning af den pågældende skadegører på Unionens område. Derfor, og af hensyn til den juridiske klarhed og fuldstændigheden, bør artikel 30, stk. 1, ændres for specifikt at angive, at disse foranstaltninger kan omfatte forbud mod forekomst af den pågældende skadegører på Unionens område og krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter.
- (11) Jf. artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2016/2031, skal medlemsstaterne, i det tilfælde at planter, planteprodukter eller andre objekter er blevet indført på eller flyttet inden for Unionens område i strid med bestemmelserne i stk. 1, vedtage de nødvendige foranstaltninger, jf. EU-lovgivningen om offentlig kontrol, og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det elektroniske anmeldelsessystem, jf. artikel 103 i nævnte forordning. I nævnte artikel fastsættes kravet om forebyggelse af EU-karantæneskadegøreres forekomst på disse planter, planteprodukter eller andre objekter.
- (12) Der er imidlertid ikke noget krav om anmeldelse af overtrædelse af de respektive regler i artikel 37 i forordning (EU) 2016/2031, som vedrører foranstaltninger til forebyggelse af regulerede ikkekarantæneskadegøreres forekomst på planter til plantning.

Derfor bør artikel 37 i forordning (EU) 2016/2031 ændres ved at fastsætte, at medlemsstaterne i tilfælde af manglende overholdelse af kravene til regulerede ikkekarantæneskadegørere træffer de nødvendige foranstaltninger som omhandlet i forordning (EU) 2017/625 og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater via det elektroniske anmeldelsessystem, der er omhandlet i artikel 103 i forordning (EU) 2016/2031.
- (13) Som følge heraf bør artikel 104 i forordning (EU) 2016/2031, som vedrører anmeldelser i tilfælde af forekomst af skadegørere, også indeholde en henvisning til artikel 37, stk. 1.

- (14) I visse tilfælde er det hensigtsmæssigt at tillade indførelse på Unionens område af visse planter, planteprodukter eller andre objekter fra visse tredjelande, uanset det respektive forbud, der er fastsat i henhold til artikel 40, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031, eller de særlige og ækvivalente krav, der er fastsat i den gennemførelsesretsakt, som er vedtaget i henhold til artikel 41, stk. 2. De respektive planter, planteprodukter og andre objekter er i øjeblikket opført i henholdsvis bilag VI og VII til gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072⁵. Sådanne tilfælde er dem, hvor et tredjeland har anmodet om en sådan midlertidig undtagelse og skriftligt har garanteret, at de foranstaltninger, der anvendes på dets område, effektivt begrænser den respektive risiko ved disse planter, planteprodukter eller andre objekter, og en foreløbig risikovurdering har vist, at risikoen for Unionens område kan reduceres til et acceptabelt niveau ved anvendelse af visse midlertidige foranstaltninger, jf. bilag II, afsnit 1, punkt 2 og 3, til forordning (EU) 2016/2031.
- (15) Af hensyn til klarheden og gennemsigtigheden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om sådanne undtagelser. Af hensyn til fuldstændigheden bør disse retsakter også fastsætte de midlertidige foranstaltninger, som er nødvendige for at reducere den respektive plantesundhedsrisiko til et acceptabelt niveau, og som giver tilstrækkelig tid til at foretage en fuldstændig vurdering af alle skadegørerrisici, som endnu ikke er vurderet fuldt ud i forhold til de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter. Dette vil, når den respektive vurdering er afsluttet, i overensstemmelse med principperne i bilag II, afsnit 2, til forordning (EU) 2016/2031 gøre det muligt at bevare eller fjerne de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter fra listen over varer i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3, eller artikel 41, stk. 3, i forordning (EU) 2016/2031.
- (16) I henhold til artikel 42, stk. 4, i forordning (EU) 2016/2031 skal planter, planteprodukter eller andre objekter fjernes fra listen over planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko, hvis det på grundlag af en risikovurdering konkluderes, at indførsel heraf på Unionens område er omfattet af forbud, særlige krav eller slet ingen krav. Som erfaringerne med anvendelsen af nævnte artikel har vist, kan indførslen af disse varer på Unionens område i visse tilfælde være omfattet af særlige foranstaltninger, der reducerer den respektive plantesundhedsrisiko til et acceptabelt niveau, mens der for nogle af de skadegørere, de er vært for, endnu ikke er foretaget en fuldstændig vurdering. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at fjerne planter, planteprodukter eller andre objekter fra listen over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko, som er vedtaget i henhold til artikel 42, stk. 3, hvis de udgør en plantesundhedsrisiko, der endnu ikke er vurderet fuldt ud, og der endnu ikke er vedtaget nogen gennemførelsesretsakt for dem i henhold til artikel 42, stk. 4. For at reducere eventuelle plantesundhedsrisici til et acceptabelt niveau bør disse retsakter fastsætte midlertidige foranstaltninger vedrørende indførsel af disse planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område.
- (17) For at sikre en forholdsmæssig tilgang og den hurtigst mulige konklusion på de respektive risikovurderinger bør anvendelsesperioden for alle disse

⁵ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019 om ensartede betingelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 690/2008 og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319 af 10.12.2019, s. 1).

gennemførelsesretsakter med rimelighed gøre det muligt fuldt ud at vurdere alle plantesundhedsrisici og de foranstaltninger, der anvendes af de berørte tredjelande, og bør ikke være længere end fem år.

- (18) Endvidere bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at supplere forordning (EU) 2016/2031 med elementer vedrørende den procedure, der skal følges for at tillade midlertidige undtagelser fra artikel 40, stk. 2 og artikel 41, stk. 2. Dette er nødvendigt, fordi erfaringerne siden vedtagelsen af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at en standardiseret procedure for indrømmelse af sådanne midlertidige undtagelser er nødvendig for at sikre gennemsigtighed og sammenhæng for medlemsstaterne, tredjelande og de berørte professionelle operatører.
- (19) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at supplere denne forordning ved at fastsætte procedurer, der skal være overholdt, med henblik på opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko. Denne procedure bør omfatte samtlige nedenstående elementer: de berørte tredjelandes udarbejdelse, indhold og forelæggelse af de respektive dossierer, de foranstaltninger, der skal træffes efter modtagelsen af disse dossierer, procedurerne for gennemførelsen af den respektive risikovurdering og behandling af dossierer med henblik på fortrolighed og databeskyttelse. Dette er nødvendigt, fordi erfaringen har vist, at en bestemt procedure for opstilling af en liste over planter, der udgør en høj risiko, kan sikre gennemsigtighed og sammenhæng for medlemsstaterne, tredjelande og de berørte professionelle operatører.
- (20) I overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/2031, skal Kommissionen fastsætte ækvivalente krav ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter anmodning fra et bestemt tredjeland, hvis det pågældende tredjeland gennem offentligt kontrolleret anvendelse af en eller flere specificerede foranstaltninger sikrer et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til flytning inden for Unionens område af de berørte planter, planteprodukter og andre objekter.
- (21) Erfaringerne med gennemførelsen af denne bestemmelse har vist, at det hverken er hensigtsmæssigt eller muligt at fastsætte krav, der kun svarer til de særlige krav vedrørende flytning af planter, planteprodukter og andre objekter inden for Unionens område, hvis der ikke findes sådanne krav vedrørende flytning. Dette sker hyppigt i praksis, hvor EU-reglerne vedrører skadegørere, der kun forekommer i tredjelande og ikke på Unionens område, og hvor der kun er vedtaget krav vedrørende indførsel af varer på Unionens område.
- (22) Derfor bør det plantesundhedsmæssige beskyttelsesniveau, der anmodes om af det respektive tredjeland, også svare til de gældende særlige krav vedrørende indførsel på Unionens område af de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter fra alle eller visse tredjelande.
- (23) I overensstemmelse med artikel 72, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 skal det angives på plantesundhedscertifikatet i rubrikken "Tillægserklæring", hvilket særligt krav der er opfyldt, når den pågældende gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til henholdsvis artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 2, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, tillader flere forskellige muligheder for sådanne krav. Denne angivelse skal indeholde den fulde ordlyd af det relevante krav.

- (24) Den praktiske gennemførelse af forordning (EU) 2016/2031 har vist, at plantesundhedscertifikaterne også bør indeholde en henvisning til de krav, der er vedtaget i henhold til forordningens artikel 37, stk. 4, nemlig foranstaltninger til forebyggelse af regulerede ikke-karantæneskadegørere på de berørte planter til plantning, som omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, litra f), hvis den respektive bestemmelse indeholder flere forskellige muligheder for sådanne krav. Dette er i overensstemmelse med tilgangen vedrørende EU-karantæneskadegørere, da artikel 71, stk. 2, i nævnte forordning henviser til den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 41, stk. 2 og 3. Det vil også give de kompetente myndigheder, de professionelle operatører og tredjelandene større klarhed og sikkerhed med hensyn til anvendelsen af reglerne vedrørende regulerede ikkekarantæneskadegørere og de respektive planter til plantning.
- (25) Derfor bør artikel 71, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 indeholde en henvisning til de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 37, stk. 4. Desuden bør henvisningen til artikel 37, stk. 2, udgå, da den ikke er relevant for indholdet på plantesundhedscertifikatet i rubrikken "tillægserklæring".
- (26) I overensstemmelse med artikel 88 i forordning (EU) 2016/2031 skal de pågældende professionelle operatører anbringe et plantepas på handelsenheden af planter, planteprodukter og andre objekter, inden de flyttes inden for Unionens område i henhold til artikel 79 eller til eller inden for en beskyttet zone i henhold til artikel 80. Hvis sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes i en pakke, et bundt eller en beholder, skal plantepasset anbringes på denne pakke, dette bundt eller denne beholder.
- (27) Handelspraksis baseret på forordning (EU) 2016/2031 har vist, at det i visse tilfælde ikke er praktisk muligt at anbringe plantepas på handelsenheder af bestemte planter, planteprodukter eller andre objekter på grund af deres størrelse, form eller andre specifikke specifikationer eller på grund af det tempo, hvormed de overføres fra en professionel operatør til en anden. I stedet bør handelsenhederne af disse planter, planteprodukter eller andre objekter kunne flyttes inden for Unionens område med et plantepas knyttet til dem på anden måde end ved fysisk anbringelse. Kravene i forordning (EU) 2016/2031 om udstedelse af plantepas for de respektive planter, planteprodukter og andre objekter skal fortsat være gældende.
- (28) Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt, der gør det muligt at flytte visse planter, planteprodukter og andre objekter, uden at der er anbragt et plantepas på deres handelsenheder, på grund af deres størrelse, form, handelstempo eller andre specifikke specifikationer, der gør denne anbringelse uigennemførlig. I den forbindelse er det nødvendigt at fastlægge de nærmere bestemmelser, der sikrer, at plantepasset fortsat anvendes, selv om det ikke er anbragt, og stadig henviser til de respektive planter, planteprodukter og andre objekter for at sikre, at et plantepas altid er knyttet til den respektive vare ved hjælp af et særligt mærke, en chip, en database eller andre relevante elementer.
- (29) I overensstemmelse med artikel 99, stk. 1, i forordning (EU) 2016/2031 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at supplere nævnte forordning ved at fastsætte de elementer, der skal indgå i specifikke officielle attesteringer for planter, planteprodukter eller andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som kræves i henhold til de gældende internationale standarder. Siden vedtagelsen af forordning (EU) 2016/2031 er der ikke vedtaget sådanne internationale standarder, og der er i øjeblikket ingen internationale

organisationer, som er i gang med forberedende aktiviteter for at udforme sådanne standarder. Som følge heraf, og da der ikke findes sådanne internationale standarder, er det ikke muligt på grundlag af artikel 99 i forordning (EU) 2016/2031 at vedtage en delegeret retsakt, der fastsætter de elementer, der er nødvendige for de respektive officielle attesteringer. På grund af fraværet af en sådan delegeret retsakt kan indførsel på Unionens område af de relevante planter, planteprodukter eller andre objekter ikke finde sted med disse officielle attesteringer som alternativer til plantesundhedscertifikater.

- (30) Desuden og i overensstemmelse med visse gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til Rådets direktiv 77/93/EØF⁶ og 2000/29/EF⁷, indføres planter, planteprodukter og andre objekter fortsat på Unionens område ledsaget af officielle attesteringer, bortset fra plantesundhedscertifikater, der er udstedt i flere tredjelande. Disse retsakter er navnlig Kommissionens beslutning 93/365/EF⁸, 93/422/EØF⁹ og 93/423/EØF¹⁰ samt gennemførelsesafgørelse 2013/780/EU¹¹. Disse afgørelser er blevet vedtaget, da der ikke findes nogen relevante internationale standarder.
- (31) De erfaringer, der er gjort, med anvendelsen af forordning (EU) 2016/2031 og disse afgørelser, som stadig er gældende, viser, at disse officielle attesteringer giver tilstrækkelig garanti for den plantesundhedsmæssige beskyttelse af Unionens område, selv om der ikke tidligere har eksisteret internationale standarder. Derfor, og for at sikre fortsat anvendelse af officielle attesteringer i henhold til forordning (EU) 2016/2031, bør betingelsen om, at elementerne i denne delegerede retsakt kræves i henhold til de gældende internationale standarder, udgå af artikel 99, stk. 1.
- (32) I overensstemmelse med artikel 103 i forordning (EU) 2016/2031 skal Kommissionen oprette et elektronisk system for medlemsstaternes indgivelse af anmeldelser. For at sikre, at et sådant elektronisk system også kan anvendes til indgivelse af rapporter, såsom rapporterne om undersøgelserne vedrørende EU-karantæneskadegørere, prioriterede skadegørere samt beskyttet zone-karantæneskadegørere, bør første punktum i nævnte artikel ændres, så det også omfatter medlemsstaternes indgivelse af rapporter. Dette er nødvendigt for at rationalisere indberetningssystemet og styrke digitaliseringsprocessen for plantesundhedsforanstaltninger.

⁶ Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 20).

⁷ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1).

⁸ Kommissionens beslutning 93/365/EØF af 2. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår varmebehandlet nåletræ med oprindelse i Canada, og om fastsættelse af de nærmere enkeltheder i indikatorsystemet for det varmebehandlede træ (EFT L 151 af 23.6.1993, s. 38).

⁹ Kommissionens beslutning 93/422/EØF af 22. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår ovntørret nåletræ med oprindelse i Canada, og om fastsættelse af indikatorsystemet for det ovntørrede træ (EFT L 195 af 4.8.1993, s. 51).

¹⁰ Kommissionens beslutning 93/423/EØF af 22. juni 1993 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår ovntørret nåletræ, med oprindelse i USA, og om fastsættelse af indikatorsystemet for det ovntørrede træ (EFT L 195 af 4.8.1993, s. 55).

¹¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/780/EU af 18. december 2013 om undtagelse fra artikel 13, stk. 1, nr. ii), i Rådets direktiv 2000/29/EF for så vidt angår afbarket savskåret træ af *Quercus* L., *Platanus* L. og *Acer saccharum* Marsh. med oprindelse i USA (EUT L 346 af 20.12.2013, s. 61).

- (33) Forordning (EU) 2016/2031 bør derfor ændres.
- (34) For at gøre det muligt for tredjelandene og deres professionelle operatører at tilpasse sig de nye regler om udstedelse af plantesundhedscertifikater vedrørende overholdelse af de respektive regler for regulerede ikkekarantæneskadegørere bør ændringen af artikel 71, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 finde anvendelse fra den ... [6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2016/2031

I forordning (EU) 2016/2031 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 18, stk. 6, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de afgrænsede områder, umiddelbart efter de er etableret, samt om de pågældende skadegørere og de respektive foranstaltninger, der er truffet. Disse anmeldelser skal indgives via det elektroniske anmeldelsessystem, der er omhandlet i artikel 103."
- 2) Artikel 22, stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 1, fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse rapporter omfatter oplysninger om, hvor undersøgelserne blev foretaget, tidspunktet for undersøgelserne, skadegørerne, de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter, antallet af inspektioner, prøveudtagninger og forekomsten for hver berørt skadegører. Disse rapporter indsendes til det elektroniske system for indgivelse af anmeldelser og rapporter, der er omhandlet i artikel 103, og som Kommissionen opretter til dette formål."
- 3) Artikel 23 ændres således:
 - a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

"De flerårige undersøgelsesprogrammer fastsættes for en periode på ti år og forlænges og ajourføres efterfølgende om nødvendigt med ti år ad gangen. Den første periode udløber den 14. december 2029."
 - b) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne forelægger efter anmodning fra Kommissionen deres flerårige undersøgelsesprogrammer. Disse anmeldelser indsendes til det elektroniske system for indgivelse af anmeldelser og rapporter, der er omhandlet i artikel 103."
- 4) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

"2. Senest den 30. april hvert år indberetter medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, der er omhandlet i stk. 1, fra det foregående kalenderår til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse rapporter indsendes til det elektroniske system for indgivelse af anmeldelser og rapporter, der er omhandlet i artikel 103."
- 5) Artikel 30, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

"Hvis det er relevant, skal foranstaltningerne for hver enkelt af de pågældende skadegørere gennemføre en eller flere af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, første afsnit, litra a)-g). De kan omfatte et forbud mod forekomst af den pågældende skadegører på Unionens område og/eller krav vedrørende indførsel på og flytning inden for Unionens område af planter, planteprodukter og andre objekter."

6) Artikel 34, stk. 2, affattes således:

"2. Senest den 30. april hvert år indgiver medlemsstaterne resultaterne af de undersøgelser, jf. stk. 1, der er foretaget det foregående kalenderår, til Kommissionen og de øvrige medlemsstater. Disse anmeldelser indsendes til det elektroniske system for indgivelse af anmeldelser og rapporter, der er omhandlet i artikel 103."

7) I artikel 37 tilføjes følgende stykke:

"10. I tilfælde af at planter til plantning er blevet indført på eller flyttet inden for Unionens område i strid med stk. 1, vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 66, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om nævnte overtrædelse og disse foranstaltninger via det elektroniske anmeldelses- og indberetningssystem, der er omhandlet i artikel 103.

Medlemsstaterne underretter desuden det tredjeland, hvorfra de pågældende planter til plantning er blevet indført på Unionens område, om disse foranstaltninger."

8) I artikel 42, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte proceduren for opstilling af en liste over planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko.

Denne procedure skal omfatte samtlige nedenstående elementer:

- a) udarbejdelse af respektiv dokumentation for vurdering af planter, planteprodukter og andre objekter, som udgør en høj risiko
- b) de foranstaltninger, der skal træffes efter modtagelsen af denne dokumentation
- c) procedurerne for den respektive vurdering
- d) behandling af dossierer vedrørende fortrolighed og databeskyttelse."

9) Følgende indsættes som artikel 42a efter artikel 42:

"Artikel 42a

De midlertidige undtagelser fra forbuddene i artikel 40 og 42 og fra kravene omhandlet i artikel 41

1. Uanset artikel 40, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage midlertidige undtagelser fra forbuddet i artikel 40, stk. 1, og fra de særlige og ækvivalente krav, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, vedrørende indførsel på Unionens område af bestemte planter, planteprodukter og andre objekter med oprindelse i et eller flere tredjelande, som udgør en plantesundhedsrisiko, der endnu ikke er vurderet fuldt ud.

Disse gennemførelsesretsakter skal:

- a) fastsætte midlertidige foranstaltninger vedrørende indførsel af disse planter, planteprodukter og andre objekter på Unionens område i overensstemmelse med principperne i bilag II, afsnit 2 og
 - b) ændre de respektive dele af gennemførelsesretsakten, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2, og artikel 41, stk. 2, ved at indsætte en henvisning i undtagelsen vedrørende den respektive plante, planteproduktet eller andet berørt objekt.
2. De midlertidige undtagelser, der er omhandlet i stk. 1, kan kun vedtages, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Det berørte tredjeland forud for og på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen har indgivet en anmodning til Kommissionen med officielle skriftlige garantier for anvendelsen på dets område af de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå den respektive plantesundhedsrisiko.
 - b) En foreløbig vurdering har vist, at disse planter, planteprodukter eller andre objekter udgør en risiko, der kan reduceres til et acceptabelt niveau ved at anvende en eller flere af foranstaltningerne med hensyn til den pågældende plantesundhedsrisiko.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning med hensyn til den procedure, der skal følges for at tillade de midlertidige undtagelser, som er omhandlet i stk. 1. Denne delegerede retsakt skal indeholde følgende elementer i proceduren:
- a) de berørte tredjelandes udarbejdelse, indhold og indgivelse af de respektive anmodninger og dossierer
 - b) de foranstaltninger, der skal træffes efter modtagelsen af disse anmodninger og dossierer
 - c) behandling af anmodninger og dossierer vedrørende fortrolighed og databeskyttelse.
4. Uanset artikel 42, stk. 2, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage midlertidige undtagelser fra de retsakter, der er omhandlet i artikel 42, stk. 3, hvis begge følgende er opfyldt:
- a) Den respektive plantesundhedsrisiko ved planter, planteprodukter og andre objekter, der udgør en høj risiko er endnu ikke fuldt ud vurderet.
 - b) Der er endnu ikke vedtaget nogen gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 42, stk. 4, for så vidt angår de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter.

Disse gennemførelsesretsakter fastsætter midlertidige foranstaltninger, som er nødvendige for at reducere den respektive plantesundhedsrisiko til et acceptabelt niveau, vedrørende indførsel af disse planter, planteprodukter og andre objekter i Unionen.

5. Gennemførelsesretsakterne omhandlet i stk. 1, 2 og 4 skal indeholde bestemmelser om årlig indberetning fra det berørte tredjeland om anvendelsen

af de respektive midlertidige foranstaltninger. Hvis den pågældende rapport fører til den konklusion, at den pågældende risiko ikke bliver adresseret på passende vis med de indberettede foranstaltninger, ophæves eller ændres retsakten om disse foranstaltninger straks om nødvendigt.

6. Anvendelsesperioden for de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 4, skal være af en sådan art, at der med rimelighed kan foretages en fuldstændig vurdering af alle plantesundhedsrisici og de berørte tredjelandes foranstaltninger, og må ikke være længere end fem år.
 7. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 4, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 107, stk. 2."
- 10) Artikel 44, stk. 1, litra a), affattes således:
- "a) Det pågældende tredjeland sikrer gennem offentligt kontrolleret anvendelse af en eller flere specificerede foranstaltninger et plantesundhedsmæssigt beskyttelsesniveau, der er ækvivalent med de særlige krav til indslæbning og/eller flytning inden for Unionens område af de berørte planter, planteprodukter og andre objekter fra øvrige tredjelande."
- 11) Artikel 71, stk. 2, affattes således:
- "2. Det angives på plantesundhedscertifikatet i rubrikken "Tillægserklæring", hvilket særligt krav der er opfyldt, når den pågældende gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 og 2, artikel 30, stk. 1 og 3, artikel 37, stk. 4, artikel 41, stk. 2 og 3, og artikel 54, stk. 2 og 3, tillader flere forskellige muligheder for sådanne krav. Denne angivelse skal indeholde den fulde ordlyd af det relevante krav."
- 12) I artikel 88 tilføjes følgende stykker:
- "Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved:
- a) fastlæggelse af, hvilke planter, planteprodukter og andre objekter der uanset stk. 1 kan flyttes inden for Unionen med et plantepas knyttet til dem på anden måde end ved fysisk anbringelse, på grund af deres størrelse, form eller handelstempo, som gør denne anbringelse umulig eller meget vanskelig
 - b) fastsættelse af regler, der sikrer, at det berørte plantepas, selv om det ikke er anbragt, stadig henviser til de respektive planter, planteprodukter og andre objekter ved hjælp af et særligt mærke, en chip og/eller en database."
- 13) Artikel 99, stk. 1, affattes således:
- "1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 105 for at supplere denne forordning ved at fastsætte de elementer, der skal indgå i specifikke officielle attesteringer for planter, planteprodukter eller andre objekter, bortset fra emballagemateriale af træ, som bevis for gennemførelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 1 eller 2, artikel 30, stk. 1 eller 3, artikel 41, stk. 2 eller 3, artikel 44 eller artikel 54, stk. 2 eller 3."
14. Artikel 103, første punktum, affattes således:
- "Kommissionen opretter et elektronisk system for medlemsstaternes indgivelse af anmeldelser og rapporter."

15. Artikel 104, stk. 1, første punktum, affattes således:

"Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte nærmere regler om indgivelse af anmeldelser som omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 11, artikel 17, stk. 3, artikel 18, stk. 6, artikel 19, stk. 2, artikel 28, stk. 7, artikel 29, stk. 3, første afsnit, artikel 30, stk. 8, artikel 33, stk. 1, artikel 37, stk. 10, artikel 40, stk. 4, artikel 41, stk. 4, artikel 46, stk. 4, artikel 49, stk. 6, artikel 53, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 62, stk. 1, artikel 77, stk. 2, og artikel 95, stk. 5."

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 1, punkt 11), finder anvendelse fra den ...[6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand